

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Beļģijas Karaliste iesniedza 2005. gada 26. martā

(lieta T-134/05)

(2005/C 132/59)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 26. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Beļģijas Karaliste, kuru pārstāv Žans-Pjērs Bels [*Jean-Pierre Buyle*] un Kristofs Steijaerts [*Christophe Steyaert*].

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 19. janvāra lēmumu ciktāl tajā atzīts, ka “agrākās FSE debitoru parādu tāmes” nav pieprasītas un [pakārtoti] pēc vajadzības, ciktāl tajā atzīts, ka šīs debitoru parādu tāmes rada kavējuma procentus, kurus aprēķina, pamatojoties uz Regulas Nr. 2342/2002/EK 86. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Laika periodā no 1987. gada līdz 1992. gadam Komisija pieprasīja prasītājai atmaksāt noteiktas Eiropas Sociālo fondu (FSE) maksātās summas, ko Komisija tieši pārskaitīja dažādām Beļģijas sabiedrībām, kas darbojas kā būvuzņēmēji, bet kuras šīs sabiedrības ne izlietoja atbilstoši tiesiskajam regulējumam par FSE.

2004. gadā Komisija uzsāka atmaksāt tās summas, kuras prasītājai bija jāmaksā par agrākajām debitoru parādu tāmēm, [tās sedzot] ar prasītājas parādu tāmēm pret Komisiju. Pēc šo summu atmaksas, prasītāja Komisijai iesniedza vairākas vēstules, uz kurām tā atbildēja ar apstrīdēto lēmumu, norādot, ka, pretēji tam, kā to apgalvo prasītāja, agrākās debitoru parādu tāmes nav tikušas pieprasītas.

Savas prasības atbalstam, prasītāja apgalvo, ka strīdīgās debitoru parādu tāmes ir pieprasītas piemērojot Regulas Nr. 2988/95/EK 3.1. pantu vai pakārtoti — Beļģijas tiesību normas, kas piemērojamas dotajā gadījumā atbilstoši Regulas Nr. 2988/95/EK 2.4 pantam.

Prasītāja arī apstrīd Komisijas piemērotos kavējuma procentus. Saskaņā ar prasītājas teikto, šajā gadījumā pastāv īpašs tiesisks regulējums, proti Regula Nr. 1865/90/EEK un Regula Nr. 448/2001/EK, ar ko pārkāpj Regulas Nr. 2342/2002/EK 86. pantu, ko izvirzīja Komisija, lai attaisnotu kavējuma procentu piemērošanu. Prasītāja apgalvo, ka šis īpašais tiesiskais regulējums neparedz kavējuma procentu piemērošanu attiecībā uz FSE darbībām, kuras veiktas pirms 1990. gada 6. jūlija, un

attiecīgi Komisija nevarētu prasīt kavējuma procentus par strīdīgajām debitoru parādu tāmēm.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Franco Campoli iesniedza 2005. gada 29. martā

(lieta T-135/05)

(2005/C 132/60)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 29. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Franko Kampoli [*Franco Campoli*], ar dzīvesvietu Londonā, kuru pārstāv advokāti Stefans Rodrigess [*Stéphane Rodrigues*] un Alise Žoma [*Alice Jaume*], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējinstītūcijas 2004. gada 13. decembra lēmumu, ar ko noraida sūdzību, ko prasītājs iesniedzis, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu; šis lēmums pieņemts kopā ar iecelējinstītūcijas lēmumu, kurš apstrīdēts minētajā sūdzībā un ar kuru no 2004. gada 1. maija ir grozīts prasītāja pensijai piemērojamais korekcijas koeficients, apgādnieka pabalsts un pabalsta izglītībai maksājums, no vienas puses, un prasītāja darba samaksas lapa, no otras puses, jo šis lēmums ir piemērojams no 2004. gada maija;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā lietā pēc būtības prasa ar atpakaļejošu spēku no 2004. gada 1. maija attiecināt uz viņa pensiju to korekcijas koeficientu, kurš piemērojams viņa pensijai līdz 2004. gada 1. maijam.

Šajā sakarā jāatgādina, ka nolūkā sekmēt pāreju no vecās sistēmas uz jauno korekcijas koeficienta sistēmu, pēc grozījumiem civildienesta sistēmā, kas reglamentē Eiropas civildienesta darbību, Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 20. panta 2. punktā ir paredzēts piecu gadu pārejas periods, kas aptver laika posmu no 2004. gada 1. maija līdz 2009. gada 1. maijam un kura laikā korekcijas koeficients pakāpeniski tiek samazināts.

Savas prasības pamatojumam prasītājs galvenokārt norāda uz iebildumu par prettiesiskumu saskaņā ar Līguma 241. pantu, norādot, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 20. panta piemērošana šajā gadījumā ir prettiesiska.

Šajā sakarā prasītājs norāda, ka:

- ir pārkāpta tiesiskā paļāvība, ņemot vērā vadības izteiktos solījumus, ka jaunajiem Civildienesta noteikumiem nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz viņa stāvokli;
- nav ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips un nediskriminācijas princips, ņemot vērā, ka diferenciaciju pēc dzīvesvietas ierēdņiem, kuri atrodas dienestā un kuriem ir piešķirta pensija;
- ir pārkāptas viņa iegūtās tiesības, jo ir grozīti darba pamatnoteikumi, kas tika ņemti vērā pensijas piešķiršanas brīdī;
- ir pārkāpts labas pārvaldības princips.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko EARL Salvat Pere et Fils un citi iesniedza 2005. gada 30. martā

(lieta T-136/05)

(2005/C 132/61)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 30. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla EARL Salvat Pere et Fils, Saint-Paul de Fenouillet (Francija), Starptautiskā profesionālā dabīgo saldo vīnu komiteja, Perpignan (Francija), un Nacionālā profesionālā vīna izcelsmes norādes komiteja, Parīze (Francija), kuru pārstāv Hugo Kalvē [Hugues Calvet] un Olivjē Bijārd [Olivier Billard], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 1.1 un 1.3 pantu Komisijas 2005. gada 19. janvāra lēmumā par plānu "Plan Rivesaltes" un netiešajiem CIVDN nodokļiem, kas jāiekasē Francijai;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija noteica, ka subsīdijas saistībā ar salu par hektāru, ko finansē profesionālās iemaksas plāna "Plan Rivesaltes" ietvaros, kā arī speciāla piedāvājuma akcijas un kontrolēto izcelsmes norāžu "Rivesaltes", "Grand Rousillon", "Muscat de Rivesaltes" un "Banyuls" funkcionēšana, ko finansē ar profesionālajām iemaksām, ir atzīstama par valsts atbalstu EKL 87. panta izpratnē.

Prasītājas prasa atcelt šo lēmumu, vispirms uzsverot, ka tā pamatojums nav pietiekams, un, pārkāpjot EKL 253. pantu, tas prasītājām neļauj saprast motīvus, pēc kuriem Komisija vadījās, uzskatot, ka šajā gadījumā ir saskatāmi kritēriji saistībā ar valsts atbalstu, kurus Tiesa attīstījusi judikatūrā. Otrkārt, prasītājas uzsver, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts EKL 87. pants, jo Komisija nav pierādījusi ne to, ka attiecīgie pasākumi ir finansēti ar valsts iestāžu rīcībā esošu līdzekļu palīdzību, ne arī, ka profesionālās iemaksas, nolūkā finansēt speciāla piedāvājuma akcijas un kontrolēto izcelsmes norāžu funkcionēšanu, ir saistītas ar valsti.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko LA PERLA Spa grupa iesniedza 2005. gada 1. aprīlī

(lieta T-137/05)

(2005/C 132/62)

(valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 1. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla LA PERLA Spa grupa.

Prasītāju pārstāv Renco Maria Morezi [Renzo Maria Morresi] un Alberto dal Ferro [Alberto Dal Ferro], *avocats*.

Sabiedrība Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda arī piedalījās procesā ITSB Apelāciju padomē.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu pilnā apmērā, atjaunojot spēkā Iebildumu nodaļas lēmumu, un jebkurā gadījumā atzīt strīdīgo preču zīmi par spēkā neesošu;
- piespriest Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pilnā apmērā, ieskaitot divas pārsūdzēšanas prasības OHMI.